

Utvořte tvary infinitivů následujících sloves:

přít. aktivní:

přítomný pasivní:

minulý aktivní:

minulý pasivní:

lesen			
erwarten			
schreiben			
bauen			
spielen			
planen			
rufen			

Překlad:

1. Prý teď staví nový dům.
Prý letos stavěli nový dům.
2. Pravděpodobně je ten film zajímavý.
Pravděpodobně byl ten film zajímavý.
3. Určitě mají dobré znalosti.
Určitě měli dobré znalosti.
4. Eva si to pravděpodobně nemůže dovolit.
Eva si to pravděpodobně nemohla dovolit.
5. Snad je opět zdravá.
Snad se už opět uzdravila.
6. Prý (jak on tvrdí) si kupuje restauraci.
Prý si koupil restauraci.
7. Asi se ta kniha nikomu nelíbí.
Asi se ta kniha nikomu nelíbila.
8. Monika si určitě na nás vzpomene.
Monika si určitě na nás vzpomněla.
9. Pravděpodobně již nikdo nepřijde.
Pravděpodobně již nikdo nepřišel.
10. Její sestra prý studuje na pedagogické fakultě.
Její sestra prý studovala na pedagogické fakultě.

Přeložte:

1. Brzy se uzdrav!
2. Čím by se chtěl stát jeho syn?
3. V létě se rozednívá již ve čtyři hodiny.
4. Tato dohoda se stala předpokladem pro naši spolupráci.
5. Netrvalo to dlouho a oba se stali velmi dobrými přáteli.
6. O té doby co onemocněla, již nepřišla.
7. Pravděpodobně nebude s jejich posledním návrhem nikdo souhlasit.
8. Zatím se jeho zdravotní stav nezlepšuje
9. Není snadné stát se známým spisovatelem.
10. Čím se proslavil Johann Gutenberg?

Přeložte následující věty v trpném rodě:

1. Váš účet nebyl doposud vyrovnán.
2. V kterém století byl postaven tento klášter?
3. Naše dodací termíny budou vždy dodržovány.
4. Tyto staré stavby byly velmi poškozeny za 2. světové války.
5. O tom se psalo ve všech novinách.
6. V textu byly opraveny pouze největší chyby.
7. Kdo by nechtěl být pochválen?
8. Zde jsou uváděny některé zajímavé příklady.
9. Poslední výsledky nebyly ještě zveřejněny.
10. Některé ulice byly několikrát přejmenovány.

Das Alltagsleben eines normalen Briefes

Einmal kam ich nach Hause, sehr, sehr traurig. Ich hatte viele Probleme und hier war niemand, der mir helfen konnte.

Ich wusste nicht, was ich machen sollte. Ich setzte mich hin und begann nachzudenken. Und was hörte ich da auf einmal?

Hallo, Herr Brief, ich habe Angst.

Frau Papier, Sie müssen keine Angst haben. Ein Papier zu sein ist nicht schwer.

Hören Sie nur:

Zuerst wird der Brief geschrieben.

Dann wird er in den Briefumschlag gesteckt, die Adresse wird darauf geschrieben und die Briefmarke wird aufgeklebt.

Dann wird er in den Briefkasten eingeworfen.

Danach wird der Briefkasten geleert.

Auf der Post werden die Briefe gestempelt und sortiert.

Dann werden sie ausgetragen und wieder eingeworfen.

Dann wird der Brief vom Adressaten erhalten und gelesen. Das ist alles.

Manchmal wird er weggeworfen. Aber fürchten Sie sich nicht, die Menschen sind gut.

Auf Wiedersehen im Papierkorb!